

Zaginiony labirynt Egiptu został odnaleziony

9 kwietnia 2022

Archeolodzy odkryli pod piaskiem słynnego miejsca budowy piramid pozostałości „zaginionego labiryntu”, który wcześniej uważano za mityczną budowlę. Znana również jako Labirynt, Piramida Hawary (zbudowana przez Amenemhata III) była najczęściej odwiedzanym miejscem w starożytnym świecie. Herodot twierdził, że w V wieku p.n.e. naliczył trzy tysiące pomieszczeń w kompleksie grobowym piramid.

Pod powierzchnią naszej planety dokonano wielu odkryć, które mogą zmienić nasz pogląd na samą historię. Jednym z nich jest zapomniany świat podziemnych komór i tuneli, które przez wieki pozostawały niezbadane. Wspomniane w starożytnych tekstach i lokalnych legendach, te tajemnicze komnaty uważano za mit, dopóki nie zostały odkryte. Zaginiony Labirynt Egiptu jest bez wątpienia jednym z tych niesamowitych starożytnych miejsc, które są zaginionym klejnotem we współczesnej historii.

To, co widziałem, to praca nie do opisania. W końcu, jeśli poskładasz budowle Greków i pokażesz ich prace, wydadzą się one mniej pracochłonne i kosztowe niż ten labirynt... Nawet piramidy nie dają się opisać, a każda z nich była równa wielu i potężnym dziełom Greków. Jednak labirynt przewyższa nawet piramidy ... Ten tajemniczy podziemny kompleks jaskiń i komór opisali autorzy tacy jak Strabon, a nawet Herodot, którzy mieli okazję odwiedzić i utrwalić legendarny labirynt, zanim zniknął z historii. Według zapisów Herodota I z IV wieku pne labirynt znajdował się „nieco nad jeziorem Moiris i prawie naprzeciw tego, co nazywa się miastem krokodyli” („Historia”, księga II, 148).

Labirynt (jak go niektórzy nazywali w odległej przeszłości) jest podobno niezwykłym podziemnym kompleksem, który może kryć

klucz do historii ludzkości. Mówią, że można tam znaleźć informacje o nieznanym cywilizacjach, wielkich imperiach i władcach, którzy żyli na planecie przed początkiem naszej historii.

„Wchodząc do świętej klauzury, mężczyzna znalazł świątynię otoczoną kolumnami, po 40 z każdej strony, a ten budynek miał dach z jednego kamienia, rzeźbiony z paneli i bogato zdobiony znakomitymi malowidłami. Pomniki o ojczyźnie każdego z królów były przechowywane w nim, a także o świątyniach i składanych w nim ofiarach, a wszystko to umiejętnie namalowano obrazami o największej urodzie”.

Opierając się na opisach starożytnych tekstów, takich jak Herodot i innych osób, które odwiedziły magiczny labirynt w odległej przeszłości, XVII-wieczny niemiecki uczonego jezuita o imieniu Athanasius Kircher stworzył pierwszą graficzną reprodukcję tajemniczego labiryntu w postaci, w której Herodot opisał go: „Zawiera dwanaście dziedzińców z bramami zwróconymi ku sobie, sześć po stronie północnej i sześć po stronie południowej, przylegających do siebie, a ten sam mur otacza je wszystkie od zewnątrz; i są dwa rodzaje komór w to, jeden rodzaj pod ziemią, a drugi nad nimi, w liczbie trzy tysiące, po 1500 każdego rodzaju [...] Sami widzieliśmy górne komory, ale słyszeliśmy tylko o komorach podziemnych. Wspaniale udekorowane przejścia przez komnaty i przejścia z obu stron przez dziedzińce dawały nieskończoną okazję do zadziwienia, gdy przechodziliśmy od dziedzińca do komnat do kolumnad, z kolumnad do innych pomieszczeń, a potem z izby ponownie do innych sądów. [...] Nad tym wszystkim dach z kamienia i ściany; ściany pokryte są wyrzeźbionymi na nich postaciami; każdy dziedziniec otoczony jest kolumnami z białego kamienia, dopasowanymi do siebie w najdoskonalszy sposób; a na końcu labiryntu, na jego rogu, znajduje się piramida z czterdziestu sążni, na której wyrzeźbiono duże figury, a do niej prowadzi podziemna ścieżka. To jest labirynt”.

Według tych autorów podziemna świątynia składa się z ponad

3000 pomieszczeń wypełnionych niesamowitymi hieroglifami i malowidłami. Tajemniczy podziemny kompleks znajduje się niecałe 100 kilometrów od Kairu w Hawarze. Grupa badaczy z Belgii i Egiptu przybyła tam w 2008 roku, aby zbadać tajemniczy podziemny kompleks za pomocą technologii georadarowej, która została wykorzystana do badania piasku w nadziei na odnalezienie i rozwikłanie tajemnicy tajemniczego podziemnego kompleksu. Ekspedycja belgijsko-egipska była w stanie potwierdzić obecność podziemnej świątyni w pobliżu piramidy Amenemhata III.

Ponieważ nie ma widocznych szczątków, uważano, że jest to tylko legenda przekazywana z pokolenia na pokolenie, dopóki egiptolog Flinders Petrie nie odkrył jego „fundamentu” w XIX wieku, co doprowadziło ekspertów do teorii, że labirynt został zniszczony za panowania Ptolemeusza II i zbudował pobliskie miasto Szedit na cześć swojej żony Arsinoe. Bez wątplenia ekspedycja Petriego natknęła się na jedno z najbardziej niesamowitych odkryć w historii Egiptu i nie musieli nawet prowadzić wykopalisk, aby potwierdzić znalezisko.

Jednak w 2008 roku archeolodzy pracujący nad ekspedycją na Mataha dokonali zaskakującego odkrycia pod piaskami, o którym odkrywca Ben Van Kerquik opowiedział na swoim kanale YouTube UnchartedX. Wyniki ekspedycji opublikowano w 2008 roku, niedługo po odkryciu, w czasopiśmie naukowym NRIAG, a wyniki badań wymieniono podczas publicznego wykładu na Uniwersytecie w Gandawie, w którym uczestniczyły media z Belgii. Jednak informacje o znalezisku zostały szybko utajnione, ponieważ sekretarz generalny Najwyższej Rady Starożytności (Egipt) zakazał wszelkich dalszych raportów o znalezisku z powodu egipskich sankcji bezpieczeństwa narodowego.

Van Kerquik szczegółowo opisał, jak ten obszar mógł wyglądać około 2000 lat temu: „Nieznane jeszcze 12 lat temu odkrycie zostało wyciszone, a dziś niesamowity potencjał tego miejsca jest powoli i bezpowrotnie niszczone zarówno z powodu beczynności władz, jak i podnoszącego się poziomu wód

gruntowych w okolicy". W porównaniu z Gizą lub innymi słynnymi miejscami starożytnego Egiptu naprawdę nie ma zbyt wiele do zaoferowania od razu".

Wyjaśnił też jak natknął się na znalezisko. „Niektóre fragmenty niegdyś potężnych granitowych kolumn wyrzeźbionych w kształcie palmy lub lotosu, a także inne drobne fragmenty starożytnego muru, pozostały w małym skansenie. W miejscu dominują szczątki piramidy Amenemhata III, której jedynie wewnętrzną strukturę Odkryto pozostałości labiryntu na piaszczystych terenach na południe od piramidy Pierwszym, który znalazł na to prawdziwy dowód, był wielki Flinders Petrie, który pod koniec XIX wieku odkrył szczątki ogromnego kamiennego fundamentu o szerokości ponad 300 metrów na głębokości około czterech metrów pod piaskiem. Doszedł do wniosku, że były to pozostałości fundamentu pod labirynt, a sama konstrukcja od dawna była ścięta i zniszczona. ”

Archeolodzy znaleźli dowody na istnienie ogromnej struktury ukrywającej się pod piaskiem w 2008 roku, ale Van Kerquik powiedział, że obszar ten nigdy nie został odkopany. Te same obszary zostały zeskanowane w 2008 r. za pomocą radaru penetrującego ziemię przez ekspedycję „Mataha”, wspólne dzieło władz egipskich, Uniwersytetu w Gandawie w Belgii i przy wsparciu finansowym współczesnego artysty Louisa de Cordiera. Wyniki tej ekspedycji wyraźnie wskazują na obecność kratowych i uporządkowanych struktur głęboko pod piaskiem na poziomach znacznie głębszych niż kiedykolwiek wykopał Petrie. Chociaż ekspedycję przeprowadzono przy pełnej współpracy i za zgodą Najwyższej Rady Starożytności, oficjalne wyniki i wnioski z tych legalnych badań naukowych nigdy nie zostały opublikowane”.

Chociaż naukowcy potwierdzili istnienie podziemnego kompleksu, do zbadania tego niesamowitego znaleziska potrzebne są przyszłe wykopaliska. Uważa się, że skarby podziemnego Labiryntu mogą zawierać odpowiedzi na niezliczone tajemnice historyczne i cywilizację starożytnego Egiptu.

Źródło: InneMedium.pl